

[Kyed.]

„jeg ønsker Fred om Fængslerne, og jeg ønsker, at det bliver gjort til Regel, at Radio-Foredrag om Fængselsvæsenet forelægges Fængselsdirektøren, før de udsendes. Statsradiofonis Programudvalg er imidlertid ikke Tilhænger heraf, og jeg kan ikke tvinge Udvalget“. Det var Ministerens Udtalelse til „Berlingske Tidende“, og jeg gaar ud fra, at den højtærede Justitsminister godkender denne Udtalelse (*Justitsministeren* [Zahle]: Ikke helt.). Ministeren siger: ikke helt, men saa er det mærkværdigt, at „Politiken“ i Virkeligheden har faaet samme Opfattelse af Ministerens Udtalelse som „Berlingske Tidende“, for i „Politiken“ har Ministeren, foruden at gøre dette gældende, yderligere tilføjet:

„Herom har jeg i øvrigt rettet en Henvendelse til Trafikminister Friis-Skotte, da Fængselsmyndighederne tilfældig erfarede, at et saadant Foredrag skulde afholdes.“

Altsaa, de to Blade, „Berlingske Tidende“ og „Politiken“, har i deres Interviews af den højtærede Justitsminister opfattet Ministerens Udtalelse fuldstændig ens, og jeg gaar ud fra, at det ikke er den samme Journalist, der interviewer til de to Blade.

Hvorledes gik det nu med Justitsministerens Henvendelse til Trafikministeren? Herom faar man Oplysning i en Udtalelse til „Politiken“ af 21. December af den højtærede Trafikminister, hvori han meddeler, at han ikke ønskede at kommunikere Justitsministerens Henvendelse til Radoraadet, hvorefter Ministeren udtaler følgende:

„Efter en venskabelig“

— nu synes jeg, det er en overflødig Bemærkning, for man maa gaa ud fra, at de Herrer Ministre altid forhandler venskabeligt, men de har altsaa ment, det var nødvendigt at understrege det i dette Tilfælde — „Samtale med Justitsministeren, hvorunder jeg forklarede ham mine Grunde, erklærede Hr. Zahle sig ogsaa enig i, at dette ikke skete“,

altsaa i, at Justitsministerens Skrivelse ikke skulde sendes til Programudvalget.

Nu er det mærkeligt — det forbausende i hvert Tilfælde mig efter det Kendskab, jeg har til den højtærede Trafikministers Grundighed paa saa mange Omraader, og som jeg respekterer —, at Trafikministeren drøfter en Sag med Justitsministeren uden at have Kendskab til Sagens Indhold, og uden at Justitsministerens Argumenter gør det mindste til, at Trafikministeren gør

sig bekendt med Foredragets Indhold. Imidlertid skal jeg lade det ligge og foreløbig holde mig til den faktiske Uoverensstemmelse mellem de to højtærede Ministres Udtalelser, for en af Ministerens Udtalelser maa jo være urigtig. Er det rigtigt, at Trafikministeren har udtalt, at Skrivelser fra Justitsministeren ikke blev tilsendt Radoraadets Programudvalg, saa er den højtærede Justitsministers Fremstilling urigtig og hans Angreb paa Radoraadets Programudvalg uberettiget.

Imidlertid foreligger der Oplysninger for Offentligheden, der giver Antydning af, at begge de Herrer Ministres Fremstilling til Pressen er fejlagtig. Efter Oplysninger, der er fremkommet i et Møde af provinsielle Lytterforeninger, har Ordføreren for en Afdeling af Arbejdernes Lytterforening meddelt, at bemeldte Foredrag var blevet bremset af Justitsminister Zahle, men igen tilladt efter Henvendelse til Trafikminister Friis-Skotte. Hvis denne Oplysning i Hovedsagen er rigtig, vil det altsaa sige, at Justitsministerens Skrivelse er blevet bekendt for Programudvalget, og hvis det er Tilfældet, er Trafikministerens Udtalelse til „Politiken“ af 21. December 1929 alt andet end vejledende. Har Programudvalget standset Foredragets Udsendelse efter at være blevet bekendt med Justitsministerens Skrivelse, saa er Justitsministerens alvorlige Anklage mod Udvalget for ikke at tage Hensyn til Ministerens embedsmæssige Henvendelse uberettiget, det mener jeg, man kan sige uden at sige for meget.

Vi kommer nu efter min Opfattelse til det springende Punkt i Sagen: Hvad og hvem har foranlediget, at Programudvalget paa ny har taget Foredraget op? Er det, som den paagældende Ordfører for Arbejdernes Lytterforenings Afdeling oplyste, en Henvendelse udefra til Trafikministeren, enten direkte eller gennem en anden Minister, der foranledigede Trafikministeren til at henvende sig til Programudvalget og foraarsagede, at dette desavouerede den højtærede Justitsministers Henvendelse? Hvis det er saaledes, maa vi da hellere faa det klart oplyst her i dette Møde. Hvis min Fremstilling af Sagen paa noget Punkt er misvisende, bedes de højtærede Ministre paavise, hvor det er.

De Herrer Ministre bedes oplyse, om det ikke er rigtigt, at Justitsministerens Skrivelse er kommet til Programudvalgets Kundskab, altsaa modsat Trafikministerens Oplysning til „Politiken“ den 21. December 1929. Og er det ikke rigtigt, at Programudvalget har været villigt til at imødekomme